
Rejestracja sądowa Wielkiej Łoży Narodowej Polski

Ars Regia 2/2 (3), 123

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

REJESTRACJA SĄDOWA WIELKIEJ ŁOŻY NARODOWEJ POLSKI

W dniu 22 lutego 1993 r., o godz. 10.00 odbyło się posiedzenie jawne Sądu Wojewódzkiego w Warszawie, Wydział VII Cywilny i Rejestrowy, na którym rozpoznany został wniosek Komitetu Założycielskiego Wielkiej Łoży Narodowej Polski. Sąd Wojewódzki w Warszawie wydał postanowienie o wpisaniu WLNP do rejestru stowarzyszeń.

Uzyskanie osobowości prawnej przez Wielką Łożę Narodową Polski stanowi doniosły fakt w dziejach dwudziestowiecznego wolnomularstwa polskiego. Powstała w 1920 roku w odrodzonej Polsce Wielka Łoża Narodowa nie wystąpiła o rejestrację sądową i aż do samorozwiązania w październiku 1938 roku poprzestawała na prezentowaniu swoich władz rządowi Rzeczypospolitej Polskiej. Ów „półjawnny” status poprzedniczki obecnej WLNP nie zaszkodził, ale też nie pomógł polskiej obediencji, której losy zawisły – jak już pisaliśmy w innym miejscu – od układu sił politycznych w RP. Dziś, w nowych warunkach historycznych, w III Rzeczypospolitej, wolnomularze polscy z ufnością i wiarą w przyszłość odkrywają swoje warsztaty, aby – zgodnie z zasadami „sztuki królewskiej” służyć „ludzkości, swojej Ojczyźnie i sobie”.

Artykuł 12 Statutu Wielkiej Łoży Narodowej Polski z listopada 1992 roku stwierdza:

„WLNP nawiązuje w swojej pracy do tradycji wolnomularstwa polskiego wyrażonych w jego konstytucjach z 1784, 1928 i 1931 roku, a w szczególności: krzewienia miłości Ojczyzny, poszanowania konstytucyjnego porządku panującego w państwie i jego praw, szacunku dla pracy i jej owoców, działania na rzecz dobra całego społeczeństwa.”

Artykuł 11 tegoż Statutu głosi z kolei:

„WLNP nie narzuca ani nie wzbrania członkom żadnych wierzeń religijnych ani przekonań politycznych. Dla zachowania harmonii myśli i braterskich związków między członkami zakazuje prowadzenia na zebraniach dyskusji religijnych i politycznych. WLNP nie bierze udziału w życiu politycznym Rzeczypospolitej Polskiej.”